

[Stetter.]

vides, og at mange flere burde inddrages i opgaven, som har mulighed for at blive en virkelig folkelig forpligtelse.

Den omstændighed, at regeringen nu foreslår at give mulighed for en øget forbrugskredit, fører naturligvis tanken hen på, om det ikke var muligt også at give mulighed for en større drifts- og anlægskredit. Jeg ved, at dette er et meget stort spørgsmål, og at det har været forhandlet i Grønlandsudvalget og i et udvalg, som har været nedsat af de samlede danske pengeinstitutter.

Jeg ved også, at alle er enige om, at hvis der skal indføres en øget mulighed for udlånsvirksomhed i Grønland, skal denne virksomhed hvile på et privat pengeinstitut.

Det er indlysende, at der knytter sig store vanskeligheder til etableringen af sådanne private pengeinstitutter, men på den anden side erkender alle, at det er nødvendigt med en udlånsvirksomhed, såfremt det skal lykkes at fremme og styrke erhvervsudviklingen, og det er i Grønland som andre steder den, der skal danne grundlaget for en højnelse af levevilkårene.

Danske pengeinstitutter har vist stor imødekommenhed i dette spørgsmål, og selv om man kan se de store vanskeligheder, idet der ikke i mange år vil være mulighed for rentabel bankvirksomhed, har man alligevel erklæret sig villig til at medvirke ved ophjælpingen af Grønland og har udarbejdet et meget konstruktivt forslag, som man er indforstået med at realisere, dersom visse forudsætninger opfyldes. Jeg skal ikke ved denne lejlighed komme ind på disse forudsætninger, men vil nøjes med at henstille til regeringen, at man tager fat på løsningen af problemerne, således at der inden for en kortere årrække kan blive mulighed for oprettelse af normale pengeinstitutter i Grønland, som kan påtage sig alle de mangeartede opgaver, der i dag påhviler denne gren af næringslivet.

Grønland, som det er i dag, må vel nærmest betegnes som et socialistisk samfund, og uanset hvilken indstilling man har til denne samfundsform, tror jeg, at vi alle i det høje ting er enige om, at det er nødvendigt at gennemføre en fortsat liberalisering, således at befolkningens naturlige vir-

kelyst og virketrang kan udnyttes til gavn for fællesskabet.

Der er tilsyneladende ikke grundlag for et større udvalgsarbejde, men også kun tilsyneladende. Det er nødvendigt, at partiernes repræsentanter får lejlighed til at drøfte de foreliggende lovforslag og også til at høre vore grønlandske kollegers opfattelse af dem.

Uanset etableringen af sagkyndige råd og udvalg til løsning af løbende problemer i forbindelse med en normalisering af forholdene i Grønland er det stadig således, at det er folketinget, der skal træffe de endelige afgørelser. Derfor mener jeg, at en løbende diskussion i folketinget er nødvendig, og jeg mener også, at det muligvis er nødvendigt at skabe en bedre kontakt mellem det grønlandske landsråd og os.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale de foreliggende lovforslag og vil meget gerne medvirke til et interesseret udvalgsarbejde.

Kirkegaard: Når lovforslag vedrørende Grønland har været til behandling her i tinget, er det flere gange blevet oplyst, at det, vi kalder levedoden i Grønland, er ca. tredoblet i de sidste 20 år. Det er jo en meget stor stigning, der er tale om, og det er derfor for mig ganske naturligt at antage, at også vareudbuddet, vareudvalget, er steget kraftigt inden for samme tidsrum. Samtidig med at forbrugerne ser nye ting, som det kan være ganske rart at have, er det forståeligt, om der opstår interesse for en form for afbetaling, så man bliver i stand til at komme i besiddelse af de eftertragtede genstande, inden man har nået at få hele købesummen sparet sammen. Ministeren siger da også i bemærkningerne til lovforslaget, at handel på afbetalingsvilkår allerede er forekommet i Grønland i de sidste 10 år, fortrinsvis hos private handlende.

Når ganske enkelte varegrupper undtages, er jeg af den opfattelse, at handel på afbetaling ikke er et ubetinget gode. Man kan måske i denne situation tillade sig til overvejelse at nævne det eksempel, at en købers påregnede indtægt svigter på grund af sygdom eller af anden grund. En familie, der ikke har så god en økonomi, at der altid er en lille reserve til stede, kan jo let komme ud for betydelige vanskeligheder og dermed forbundne økonomiske tab.